

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 29.09.2000
KOM(2000) 608 endelig

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

**Europa-Kommissionens supplerende bidrag til
regeringskonferencen om institutionelle reformer**

**Strafferetlig beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser:
en europæisk anklagemyndighed**

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

Europa-Kommissionens supplerende bidrag til regeringskonferencen om institutionelle reformer

Strafferetlig beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser: en europæisk anklagemyndighed

Indledning

I Kommissionens udtalelse af 26. januar 2000 « Tilpasning af institutionerne med henblik på udvidelsen »¹ foreslås vedrørende beskyttelsen af Fællesskabets finansielle interesser, at der i traktaten skabes et retsgrundlag for indførelse af et system af regler om overtrædelser og straffe, om de nødvendige procedurebestemmelser for at kunne retsforfølge disse overtrædelser og om bestemmelser om beføjelser og opgaver for en europæisk anklagemyndighed, der inden for hele Unionen skal have til opgave at undersøge tilfælde af svig og fungere som anklager ved de nationale domstole. Kommissionen har som led i sin ny strategi til bekæmpelse af svig bekræftet, at den ønsker at styrke beskyttelsen af Fællesskabernes finansielle interesser på dette punkt.

Svig og uregelmæssigheder imod Fællesskabets finansielle interesser drejede sig i 1998 om et beløb, som både medlemsstaterne og Kommissionen anslår til over 1 milliard EUR². Det forhold, at organiseret kriminalitet er impliceret i svig, der skader Fællesskabernes finansielle interesser, og at denne kriminalitet er transnational, gør det påkrævet med et samarbejde mellem femten retssystemer, som anvender forskellige substans- og procedureregler. De nuværende samarbejdsmetoder viser sig ofte ikke at være tilstrækkelige til at overvinde de vanskeligheder, retsmyndighederne og politiet støder på i forbindelse med deres bekæmpelse af denne svig.

Disse vanskeligheder vil vokse med antallet af nye medlemsstater og antallet af aktører og forvaltninger, der er impliceret i forvaltningen af fællesskabsmidler.

De beføjelser, som i denne meddelelse foreslås overdraget til den europæiske anklagemyndighed, er snævert begrænset til at vedrøre beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser således som nu defineret og afgrænset i EF-traktatens artikel 280, stk. 1.

I meddelelsen foreslås det også, at kun de vigtigste bestemmelser om den europæiske anklagemyndighed (udnævnelse, afskedigelse, opgaver, uafhængighed) skal indgå i traktaten, idet de nærmere regler og bestemmelser om dens virke skal fastsættes i den afledte ret.

1. PROBLEMER, SOM MÅ LØSES MED HENSYN TIL FÆLLESSKABETS SPECIFIKKE ANSVAR FOR BESKYTTELSEN AF SINE EGNE FINANSIELLE INTERESSER

Svaghederne i de nuværende bestemmelser beror først og fremmest på den geografiske opsplitting i EU på det strafferetlige område, hvilket igen beror på, at

¹ KOM(2000) 34, http://europa.eu.int/comm/igc2000/offdoc/opin_igc_da.pdf

² *Beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser, bekæmpelse af svig, årsberetning 1998, punkt 1.3*
KOM(99) 590 endelig udg.

de nationale politi- og retsmyndigheder kun har beføjelse til at handle på deres eget geografiske område. De traditionelle metoder, der anvendes på området gensidig retlig bistand og politisamarbejde, fungerer stadig trægt og er ofte ikke egnede til effektivt at bekæmpe svig over grænserne. Erfaringen viser, hvor vanskeligt det er at sikre, at sagerne forelægges domstolene i de tilfælde, hvor de administrative undersøgelser har vist, at der er grundlag for strafferetlig forfølgelse.

Fællesskabets finansielle interesser skal sikres på et højt og ensartet niveau i alle medlemsstaterne, eftersom der er tale om fælles midler. Hertil kommer, at det er både Fællesskabets og medlemsstaternes ansvar at beskytte de finansielle interesser. I den forbindelse skal Den Europæiske Union kunne garantere medlemsstaterne og deres borgere, at tilfælde af svig og korruption faktisk retsforfølges.

1.1. Den geografiske opsplitning i EU på det strafferetlige område

Det fremgår af unionstraktatens artikel 280, at foranstaltninger, der vedtages efter den fælles beslutningsprocedure, og som har til formål at bekæmpe ulovlig aktivitet, der skader Fællesskabets finansielle interesser, « *ikke berører anvendelsen af medlemsstaternes strafferet eller retsplejeregler* ». EF-traktaten giver således ikke i sin nuværende udformning mulighed for at indføre et europæisk strafferetligt område med en fælles anklagemyndighed.

Undertegnelsen af konventionen om beskyttelsen af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser den 26. juli 1995 og dens tillægsprotokoller var et første skridt i retning af en strafferetlig beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser. Disse retsakter, der er udarbejdet som led i det mellemstatslige samarbejde under "søjle 3", betegner et stort fremskridt, eftersom de definerer, hvilke handlinger der betragtes som svig, underslæb og korruption og kan forfølges strafferetligt i alle medlemsstaterne.

Konventionen og tillægsprotokollerne er imidlertid endnu ikke trådt i kraft, fordi de ikke er blevet ratificeret af alle de kontraherende parter. Når de træder i kraft, vil der fortsat bestå en vis usikkerhed om, hvordan de vil blive gennemført i den nationale lovgivning af alle parter. I øvrigt vil disse bestemmelser heller ikke være tilstrækkelige til i sig selv at overvinde den geografiske opsplitning i EU på det strafferetlige område, eftersom straffesager fortsat vil blive rejst på nationalt plan.

De femten forskellige strafferetlige systemer giver således Fællesskabet meget begrænsede muligheder for at sikre en effektiv og ensartet beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser i medlemsstaterne som krævet i traktaten. Uanset hvor effektiv Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig er til at varetage koordineringen af foranstaltninger i den administrative fase, er og bliver den strafferetlige forfølgning i den nuværende situation usikker. Fællesskabet har ingen instrumenter til at supplere det forebyggende arbejde og de administrative undersøgelser med en retsforfølgning på det strafferetlige område.

Eksempel:

Opsplitningen mellem medlemsstaternes retsmyndigheder betyder, at der sker enten dobbelt, ufuldstændig eller overhovedet ingen retsforfølgning.

Forbuddet mod eksport af oksekød fra visse områder i EU på grund af BSE-infektion er blevet omgået af aktører i tre medlemsstater i forbindelse med eksport til et tredjeland. Kommissionens undersøgelse og opdagelsen af denne omfattende svindel med landbrugstilskud har efterfølgende medført, at de samme personer er blevet retsforfulgt i flere medlemsstater for samme forhold. Retsprocedurerne blev indledt i midten af 1997, men indtil nu har kun en enkelt af de pågældende medlemsstater afsagt dom i sagen.

Denne situation er uacceptabel, specielt når det gælder områder af EU's politik, hvor der er tale om store tilskud som f.eks. den fælles landbrugspolitik.

1.2. De traditionelle metoder for retligt samarbejde mellem medlemsstaterne er tunge og u hensigtsmæssige

De nationale bestemmelser danner grundlaget for den strafferetlige beskyttelse mod tværnational kriminalitet og er stadig absolut nødvendige. Der findes også allerede former for internationalt strafferetligt samarbejde, som nu styrkes gennem det øgede retlige samarbejde inden for rammerne af tredje søjle.

Men udviklingen af organiseret kriminalitet, der skader Fællesskabernes finansielle interesser, gør de traditionelle instrumenter for gensidig juridisk bistand u hensigtsmæssige, ligesom fremskridtene med hensyn til retligt samarbejde er utilstrækkelige. Med traktaten i dens nuværende udformning er der nemlig ingen muligheder for samarbejde mellem de myndigheder, der behandler straffesager henholdsvis på EU-plan og nationalt.

Eksempel:

Svaghederne i medlemsstaternes strafferetlige samarbejde fører til forsinkelser, klager med det formål at forhale en sag og ustraffede overtrædelser. Alt for ofte medfører de i sager om grænseoverskridende finansielt svig, at bevismidlerne tilintetgøres, og at de mistænkte flygter. Dette er særlig skadeligt, når man forsøger at opspore de finansielle transaktioner i forbindelse med svig, som skader Fællesskabernes finansielle interesser.

I forbindelse med en offentlig høring i Europa-Parlamentet understregede en anklager fra en medlemsstat således, at han havde måttet tage sig af indtil 60 successive klager i den anmodede medlemsstat i én og samme sag, hvor Fællesskabets finansielle interesser stod på spil. Klagerne blev indgivet én ad gangen for hver gang at kunne udnytte den tid, det tager dommeren at afvise sagen. Under sådanne omstændigheder er en anmodning om international retlig bistand i reglen blevet værdiløs, før den kan efterkommes.

1.3. Vanskeligheder ved at følge administrative undersøgelser op med retsforfølgning

EU's erfaringer de seneste år, baseret på en lang række enkelttilfælde, viser således, at der stadig er hindringer på et område, hvor Fællesskabets og medlemsstaternes særlige ansvar netop nødvendiggør en klar opfattelse af, hvilke interesser der skal beskyttes, og større effektivitet i retsforfølgningen på Fællesskabets område.

Eksempel:

Formidlingen af oplysninger mellem medlemsstaterne indbyrdes og fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) til medlemsstaterne hindres af, at der gælder forskellige regler for retsforfølgning i de forskellige medlemsstater. Hvis undersøgelsen af bestemte forhold i visse medlemsstater overlades til en dommer og i andre til en administrativ myndighed, viser den direkte kontakt mellem parterne sig oftest at være umulig både af praktiske og retlige grunde. På grund af forskellige nationale regler specielt vedrørende tavshedspligt med hensyn til skattesager, forretningsoplysninger og strafferetlig efterforskning har de pågældende nationale myndigheder heller ikke alle samme adgang til oplysninger.

Eksempel:

Her følger et tydeligt eksempel hentet fra virkeligheden. To medlemsstater, A og B, forsøgte at retsforfølge bagmændene bag en omfattende international smuglervirksomhed, som var til skade for Fællesskabets egne indtægter. De nationale toldmyndigheder forelagde sagen for en dommer i en tredje medlemsstat, C, hvor den anklagede var bosat, og dommeren afviste sagen, blandt andet med henvisning til, at meddelelsen fra myndighederne i medlemsstat A var utilstrækkelig til at begrunde retsforfølgning i medlemsstat C. Meddelelsen bekræftede imidlertid, at den konstaterede overtrædelse var strafbar i henhold til lovgivningen i medlemsstat A og henviste til den straf, gerningsmænd udsatte sig for i denne medlemsstat. I henhold til retsreglerne i medlemsstat C kunne dommeren ikke godtage den meddelelse, der var udstedt af toldmyndighederne i medlemsstat A.

2. FORESLÅEDE BESTEMMELSER

De nuværende bestemmelser er legitime og uerstattelige, men manglen på en særlig institutionel struktur på fællesskabsplan hindrer politiets og dommernes arbejde og er en fordel for forbryderne. På baggrund af EF-traktatens nuværende udformning anbefaler Kommissionen derfor, at den nuværende situation løses ved, at den primære fællesskabsret suppleres, så det bliver muligt at indføre en europæisk anklagemyndighed, mens myndighedens organisation og opgaver reguleres af Fællesskabets afledte ret. Denne ændring skal være begrænset til beskyttelsen af Fællesskabernes finansielle interesser.

2.1. Modne og indgående overvejelser

Kommissionens forslag til regeringskonferencen bygger på et grundigt forberedende arbejde. En gruppe eksperter i strafferet fra alle medlemsstaterne har i snart ti år efter anmodning fra Europa-Parlamentet og Kommissionen arbejdet med spørgsmålet om den strafferetlige beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser. Deres arbejde er blevet udmøntet i et forslag til regler om strafferetlig beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser, der er kendt under navnet «Corpus juris»³. I forslaget anbefales det, at der indføres et europæisk retsområde for den forberedende behandling af straffesager netop ved at supplere de nationale retssystemer med en europæisk anklagemyndighed, uden at den dømmende magt i strafferetlige søgsmål derved på nogen måde overføres til EU-plan⁴.

Forfatterne til «Corpus juris» anfører, at oprettelsen af en uafhængig europæisk anklagemyndighed kunne være en hensigtsmæssig løsning, når det gælder om at lede undersøgelser vedrørende beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser, at retsforfølge sager ved medlemsstaternes kompetente domstole og at koordinere indsatsen med medlemsstaternes nationale procedurer.

Der skulle her være tale om en meget decentraliseret struktur. Den europæiske anklagemyndighed skulle i medlemsstaterne bistås af befuldmægtigede europæiske anklagere, for at EU-bestemmelserne på området skulle kunne fungere sammen med de nationale retssystemer.

2.2. Sigtet med reformen

Med det for øje anbefaler Kommissionen, at der indføres en uafhængig europæisk anklagemyndighed for at beskytte Fællesskabernes finansielle interesser.

Denne tilføjelse skulle udvide den reform af EU's domstolsordning, som Kommissionen fremsatte forslag om i sit supplerende oplæg til regeringskonferencen den 1. marts 2000⁵, med et retligt organ, der skulle fungere som anklagemyndighed ved de kompetente domstole i medlemsstaterne og på Fællesskabets geografiske område udøve løbende strafferetlig kontrol med efterforskningen for at sikre, at fællesskabsretten overholdes, og at Fællesskabernes finanser beskyttes. Det er dog ikke hensigten at overføre den dømmende magt i strafferetlige søgsmål til EU; denne skal fortsat ligge hos de nationale myndigheder.

³ *Corpus juris portant dispositions pénales pour la protection des intérêts financiers de l'Union européenne (Corpus juris om strafferetlige bestemmelser til beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser)*, under ledelse af fr. Delmas-Marty, Economica, Paris, 1997. *Corpus juris* findes også på Internet-adressen <http://www.law.uu.nl/wiarda/corpus/index1.htm>.

⁴ Efter disse henstillinger har ekspertgruppen for nylig afsluttet en omfattende sammenlignende undersøgelse af, om forslaget «Corpus juris» er nødvendigt, legitimt og gennemførligt: *La mise en œuvre du Corpus juris dans les États membres (gennemførelsen af corpus juris i medlemsstaterne)*, fr. Delmas-Marty / J.A.E. Vervaele, Intersentia, Utrecht, 2000. Det undersøges heri, hvordan en europæisk anklagemyndighed vil kunne påvirke de nationale strafferetsordninger.

⁵ *Kommissionens supplerende oplæg til regeringskonferencen om de institutionelle reformer - Reform af EU's domstolsordning (KOM/2000/0109 endelig udg.)*.

2.3. Reformens udformning

Efter Kommissionens opfattelse er det tilstrækkeligt, at traktaten ændres gennem en ny artikel 280 a med bestemmelser om, hvordan den europæiske anklager skal udnævnes og afskediges samt dennes vigtigste arbejdsopgaver. Traktaten skal henvise til den afledte ret med hensyn til bestemmelser om den europæiske anklagers statut og funktion.

2.3.1. Udnævnelse af en europæisk anklager (ny artikel 280 a, stk. 1 og 2)

Kommissionen foreslår, at den europæiske anklager udnævnes af Rådet med kvalificeret flertal, på Kommissionens forslag og med Europa-Parlamentets samtykke. På baggrund af Kommissionens særlige ansvar for beskyttelsen af Fællesskabernes finansielle interesser bør Kommissionen have ret til at forelægge forslag, f.eks. i form af en kandidatliste, hvorfra Rådet kan udvælge den europæiske anklager. Kommissionen finder det endvidere hensigtsmæssigt at fastsætte betingelserne for, hvordan den europæiske anklager kan afskediges (ny artikel 280a, stk. 2). Med hensyn til mandatets løbetid foreslår Kommissionen en seksårsperiode, som ikke kan forlænges (ny artikel 280a, stk. 1). Det bør specielt understreges, at et vigtigt kendetegn for den europæiske anklagemyndighed er dens uafhængighed som justitsorgan (ny artikel 280a, stk. 2). Ud over disse grundlæggende bestemmelser om den europæiske anklagemyndighed bør den reviderede traktat indeholde en henvisning til, at dens vedtægter (sammensætning, hjemsted m.m.) fastlægges i den afledte ret efter fremgangsmåden i EF-traktatens artikel 251 (kvalificeret flertal i Rådet, fælles beslutningstagning med Parlamentet).

2.3.2. Vilkårene for udøvelse af hvervet som europæisk anklager (ny artikel 280a, stk. 3)

For at den europæiske anklager skal kunne udøve sit hverv tilfredsstillende, er det nødvendigt med særskilte bestemmelser både om den materielle strafferet og om strafferetlige procesregler, som kan begrænses til sådan virksomhed, som skader Fællesskabernes finansielle interesser. Bestemmelserne bør vedtages af Rådet efter den fælles beslutningsprocedure.

For at klargøre anklagemyndighedens beføjelser bør overtrædelser til skade for Fællesskabernes finansielle interesser (svig, korrupsion, hvidvaskning osv.) og straffen herfor således defineres klarere på EU-plan. Den strafferetlige rigiditet og de eksisterende forskelle inden for Fællesskabet gør det vanskeligt at sikre en effektiv og ensartet beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser. De overtrædelser, der fastlægges på EU-plan, bør derfor kunne behandles ensartet af de nationale strafferetlige instanser, når disse fungerer som domstole under fællesskabsretten, hvilket forudsætter vedtagelsen af særlige bestemmelser. I denne henseende giver de instrumenter, der er forhandlet om inden for rammerne af ovennævnte konvention af 26. juli 1995 og dens tillægsprotokoller, nu et godt grundlag, som medlemsstaterne er enige om.

Det er endvidere absolut nødvendigt at fastsætte procesretlige regler (f.eks. regler for, hvorledes sager skal forelægges for den europæiske anklagemyndighed, efterforskningsbeføjelser, indledning og afslutning af efterforskning) og regler for domstolskontrol med den europæiske anklagemyndigheds embedsførelse (f.eks. kontrol med de handlinger, som anklageren udfører med eller uden fuldmagt fra den nationale undersøgelsesdommer). I den forbindelse skal "Corpus juris" udarbejde en

ikke-udtømmende række muligheder for procesregler og regler for koordination med de kompetente nationale myndigheder. Under alle omstændigheder skal sådanne regler fastlægges på grundlag af forslag til afledt ret og under overholdelse af de nationale retssystemer og traditioner på retsområdet. Det er derfor nødvendigt, i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 251, at vedtage følgende:

- bestemmelser om overtrædelser (*ny artikel 280a, stk. 3, litra a*)
- procesregler for anklagerens virksomhed og bevisføningsregler (*ny artikel 280a, stk. 3, litra b*)
- bestemmelser om domstolskontrol med de handlinger, som anklageren er nødt til at foretage i forbindelse med udøvelsen af hans eller hendes hverv (*ny artikel 280a, stk. 3, litra c*).

I bestemmelserne i den afledte ret bør man også fastlægge, hvordan fællesskabsbestemmelserne skal fungere sammen med de nationale retssystemer.

Afslutningsvis foreslår Kommissionen, at regeringskonferencen supplerer traktatens nuværende bestemmelser om beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser med et retsgrundlag, som gør det muligt:

- at udnævne en uafhængig europæisk anklager, der skal fungere som anklager ved de kompetente domstole i medlemsstaterne i spørgsmål om beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser og inden for rammerne af specifikke regler, som vedtages med dette for øje - og
- i den afledte ret senere at fastlægge:
 - anklagerens statut
 - materielle retsregler om den europæiske anklagers beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser (overtrædelser, straffe)
 - straffeprocessretlige regler, herunder bevisføningsregler, og
 - bestemmelser om domstolskontrol af de handlinger, anklageren foretager i forbindelse med udøvelsen af sit hverv.

<p style="text-align: center;">EF-traktatens nuværende ordlyd</p>	<p style="text-align: center;">Forslagets ordlyd</p>
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 280</i></p>	<p style="text-align: center;"><i>Ny artikel 280</i></p>
<p>1. Fællesskabet og medlemsstaterne bekæmper svig og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Fællesskabets finansielle interesser, ved hjælp af foranstaltninger, der træffes i overensstemmelse med denne artikel, som virker afskrækkende og er af en sådan art, at de yder en effektiv beskyttelse i medlemsstaterne.</p> <p>2. Medlemsstaterne træffer de samme foranstaltninger til bekæmpelse af svig, der skader Fællesskabets finansielle interesser, som til bekæmpelse af svig, der skader deres egne finansielle interesser.</p> <p>3. Med forbehold af andre bestemmelser i denne traktat samordner medlemsstaterne deres optræden med henblik på at beskytte Fællesskabets finansielle interesser mod svig. Med henblik herpå tilrettelægger de sammen med Kommissionen et snævert, løbende samarbejde mellem de kompetente myndigheder.</p> <p>4. Rådet vedtager efter fremgangsmåden i artikel 251 og efter høring af Revisionsretten de nødvendige foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af svig, der skader Fællesskabets finansielle interesser, med henblik på at yde en effektiv og ensartet beskyttelse i medlemsstaterne. Disse foranstaltninger berører ikke anvendelsen af medlemsstaternes strafferet eller retsplejeregler.</p> <p>5. Kommissionen aflægger, i samarbejde med medlemsstaterne, årligt rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om de foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre denne artikel.</p>	<p>1. Fællesskabet og medlemsstaterne bekæmper svig og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Fællesskabets finansielle interesser, ved hjælp af foranstaltninger, der træffes i overensstemmelse med denne artikel, som virker afskrækkende og er af en sådan art, at de yder en effektiv beskyttelse i medlemsstaterne.</p> <p>2. Medlemsstaterne træffer de samme foranstaltninger til bekæmpelse af svig, der skader Fællesskabets finansielle interesser, som til bekæmpelse af svig, der skader deres egne finansielle interesser.</p> <p>3. Med forbehold af andre bestemmelser i denne traktat samordner medlemsstaterne deres indsats til beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser mod svig. Med henblik herpå tilrettelægger de sammen med Kommissionen et snævert, løbende samarbejde mellem de kompetente myndigheder.</p> <p>4. Rådet vedtager efter fremgangsmåden i artikel 251 og efter høring af Revisionsretten de nødvendige foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af svig, der skader Fællesskabets finansielle interesser, med henblik på at yde en effektiv og ensartet beskyttelse i medlemsstaterne. Disse foranstaltninger vedrører ikke anvendelsen af den nationale strafferet eller administrationen af retsvæsenet i medlemsstaterne, jf. dog artikel 280 a.</p> <p>5. Kommissionen aflægger, i samarbejde med medlemsstaterne, årligt rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om de foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre denne artikel.</p>

Artikel 280a

1. For at bidrage til virkeliggørelsen af målene i artikel 280, stk. 1, skal Rådet, på forslag af Kommissionen og efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet, med kvalificeret flertal udnævne en europæisk anklager for en seksårsperiode, som ikke kan forlænges. Den europæiske anklager skal efterspore og retsforfølge gerningsmænd og medskyldige i overtrædelser, som skader Fællesskabets finansielle interesser, og i forbindelse med sådanne overtrædelser fungere som anklager ved medlemsstaternes kompetente domstole i henhold til reglerne i stk. 3.

2. Den europæiske anklager skal udvælges blandt personer, hvis uafhængighed ikke kan drages i tvivl, og som opfylder betingelserne for udøvelse af de højeste dommerembeder i hjemlandet. Ved udøvelsen af sine opgaver må den europæiske anklager hverken indhente eller modtage instrukser af nogen art. Hvis anklageren ikke længere opfylder de krav, som stilles for udøvelsen af hans eller hendes hverv, eller har begået en alvorlig forseelse, kan Domstolen på begæring af Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen afskedige ham eller hende. Rådet skal fastsætte den europæiske anklagers statut i henhold til proceduren i artikel 251.

3. Rådet skal i overensstemmelse med proceduren i artikel 251 fastsætte vilkårene for den europæiske anklagers udøvelse af sit hverv, bl.a.

a) regler om fastlæggelse af kriterierne for strafferetlige overtrædelser vedrørende svig og al anden ulovlig virksomhed, som skader Fællesskabets finansielle interesser, og af de straffe, som hver

af dem medfører

b) procesretlige regler for den europæiske anklagers virksomhed og bevisføningsregler

c) regler om domstolskontrol med de proceshandlinger, som den europæiske anklager foretager under udøvelsen af sit hverv.